

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 51^ο

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΤΕΥΧΟΣ 554

Ελ Γκρέκο - Η Γέννηση του Χριστού

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Τό παρόν τεύχος είναι αφιερωμένο στην Γέννηση τοῦ Κυρίου. Τά Κείμενα πού περιλαμβάνονται αναφέρονται κυρίως στή μεγάλη αὐτή ἑορτή Γῆς καί Οὐρανοῦ καθώς καί στήν οὐσία τῆς ἐλεύσεώς Του.

Εὐχόμαστε αὐτά τά Χριστούγεννα νά ἑορτασθοῦν πιά ἐσωτερικά ἀπό τόν καθένα μας.

25 Δεκεμβρίου 1968

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θά ὁμιλήσω ἐπί τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου.

Οἱ ἄνθρωποι μετέφεραν τήν ἑορτήν ταύτην τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου εἰς τάς 25 Δεκεμβρίου, ἡμερομηνία τῆς δοξασίας τοῦ Ἀπόλλωνος, ὥστε νά ἀντικατασταθῇ ὁ μῦθος διά τῆς πραγματικότητος.

Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐνοῖα μιᾶς χαρμόσυνης αὐγῆς, ἡ δέ Ἀνάστασις Του εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ πνεύματος ἀπό τὰ δεσμά τῆς ὑλῆς. Εἶναι ἡ Ἀρχή καί τό τέλος μιᾶς ζωῆς θεϊκῶν ἐμπνεύσεων καί ἀναδημιουργίας εἰς τόν ἐσώτερον κόσμον τῶν ψυχῶν σας. Εἶναι ἡ Ἀνατολή τοῦ Ἡλίου καί ἡ Δύσις του. Εἶναι ἡ χεῖρ τῆς σποράς καί ὁ θερισμός αὐτῆς. Εἶναι τό μικρόν καί ἀφανές περιστατικόν μιᾶς ἐποχῆς καί τό μέγα γεγονός μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς μέ συνθήματα ἐπουράνια διά τήν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος διήνοιξε τήν ὁδόν διά τήν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου. Μή λησμονῆτε, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦτο καί συγγενῆς τῆς Θεομήτορος. Δέν ἐγνώρισε τόν Ἰησοῦν, διότι διέτρεχε τὰς πόλεις καί τὰ χωρία, ἵνα ἀναγγείλῃ τήν ἐκ θεοῦ μηνύματος ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ. Προπορεύθη ἡ καρδιά, ἦτοι ἡ ἀγάπη, διά νά ἐμφανισθῇ τό ἄρμα τῆς Ἀληθείας καί τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Κύριος ἐγεννήθη ἐντός πτωχικῆς φάτνης μεταξύ τῶν εὐγενῶν ζώων, διά νά ἀποδείξῃ εἰς τήν ἀνθρωπότητα, ὅτι ὁ Θεός συντρέχει τοὺς ἀπλοϊκοὺς καί πτωχοὺς ἀνθρώπους μέ τήν εἰλικρίνειαν τῶν εὐγενῶν ζώων, πού τόν περιστοιχίζουν.

Ἦλθεν εἰς τήν Γῆν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὡς ἀπεσταλμένος Υἱός τοῦ Θεοῦ, διά νά διδάξῃ τήν ὑπαρξίν Του καί τό Βασίλειον τοῦ Οὐρανοῦ, ἦτοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἡ προσωποποίηση τοῦ Πατρός Του. Ὑπέφερεν ὡς ἄνθρωπος διά νά συναισθανθῇ τόν πόνον τοῦ συνανθρώπου του· καί οὕτω πάσχων ὁ ἄνθρωπος, πάσχει μετ' αὐτοῦ καί ἡ Θεότης, ἥτις προετοιμάζει αὐτόν (τόν ἄνθρωπον) διά μίαν καλλιτέραν αὔριον.

Πολλοί ἐκ τῶν ἀνθρώπων δέν πιστεύουν εἰς τήν Θεῖαν Γέννησιν· τοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι οὐδέποτε θά δυνηθοῦν νά εἰσέλθουν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς καί ὡς ἰατροί νά ἰάνουν τὰς ψυχὰς τῶν δυστυχούντων. Ἄλλ' εἰς τοὺς Οὐρανοὺς οἱ ἀνάξιοι οὗτοι θά ζητήσουν ἀπό τόν Κύριον χεῖρα βοηθείας. Ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια· ὄφειλον νά μετανοήσουν οἱ σκληροὶ οὗτοι τῶν κακῶν γεννημάτων εἰς τήν Γῆν καί ἠρνήθησαν νά πιστεύσουν εἰς τήν Θεῖαν Γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ.

Ὅταν ὁ Κύριος ἐγεννᾶτο, χιλιάδες Ἀγγέλων ἔψαλαν τήν Γέννησίν Του· ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀντελήφθησαν τόν ψαλμόν τοῦτον, διότι τὰ ὦτα τῶν πλείστων δέν εἶχον τήν δυνατότητα νά συλλαμβάνουν τοὺς θεῖους ἤχους τῶν Ἀγγέλων.

Ὅ,τι δέ, δέν ἐμπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις τῶν θνητῶν, δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ εἰς αὐτοὺς πιστευτόν, διότι τοὺς ἐλλεῖπει ἡ Θεῖα Πίστις, ἐνῶ πολλοί ἐκ τῶν προγόνων σας – Ἑλλήνων τῆς Ἀρχαιότητος – διά τῆς φαντασίας των κατῴρθωσαν νά διακρι-

νουν εις τὰ ὕψη τῆς Γνώσεως, τό ἀπλοῦν νῆμα τῆς μεγάλης Ἀληθείας, τόν Θεόν, καί ἐξ Αὐτοῦ διά μέσου τῶν Ἀγγέλων των ἤντλουν Θησαυρούς Γνώσεως.

Σήμερον Γεννᾶται ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει ὁ Σωτήρ ὡς προσωποποιήσις τῆς Ἀγάπης. Τό μεγαλεῖον τῆς Γεννήσεώς Του ἐωρτάσθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διότι οἱ ἄνθρωποι δέν ἦσαν εἰς θέσιν νά ἐκτιμήσουν τόν Σωτήρα των.

Δόξα καί τιμή εἰς τόν Μέγαν Ἀναμορφωτήν τῶν ψυχῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱόν τοῦ Ἀνάρχου καί Θεόν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἰς ἔτη πολλά.

Φαράχ

13 Ἰουνίου 1969

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΤΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΟΜΗΡΟΣ: Μεταξύ τῶν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, υπάρχουν μερικοί, οἱ ὁποῖοι κατῆλθον εἰς τήν Γῆν σας μέ θεϊαν ἀποστολήν, καί οὐχί διά νά ἐξιλεωθοῦν ἀπό τὰς προγενεστέρας των ἁμαρτίας.

Τοιαῦται υπάρξεις, εἶναι οἱ Ἄγγελοι καί Ἀρχάγγελοι, οἱ ὁποῖοι ἀπό καταβολῆς κόσμου, ἔμειναν πιστοί καί ἀφωσιωμένοι πλησίον τοῦ Κυρίου. Παρουσιάζονται οὗτοι εἰς τόν κόσμον σας, διά νά λάβουν τό βάπτισμα τῆς ἐπιγείου ζωῆς, ἥτοι νά συναισθανθοῦν ὡς ἄνθρωποι τήν ἀνθρώπινον ζωήν, καί συμπληρώσουν τήν ἔλλειψιν ταύτην, εἰς τὰς ψυχοπνευματικὰς των ὀντότητας.

Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι θεῖα Πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ ὡς καί Πονηρά τοιαῦτα, χωρίς νά ἐνσαρκωθοῦν, πολλάκις, δι' ἓνα θεῖον σκοπόν ἢ διά μίαν κακὴν πράξιν, παρουσιάζονται καί ἐνεργοῦν ὡς κοινοὶ ἄνθρωποι, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι τό σῶμα των ὡς καί τό ἔνδυμά των, εἶναι ἀπατηλά. Παρουσιάζονται, διά νά προστατεύσουν ψυχὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν προορισμόν νά ζήσουν, ἢ νά καταστρέψουν τήν ζωήν ψυχῶν, τῶν ὁποίων ὁ προορισμός των εἶναι νά ἀπέλθουν ἐκ τῆς Γῆς. Τά φαινομενικά ταῦτα πρόσωπα ἐμφανίζονται μεταξύ σας καί ἐξαφανίζονται, χωρίς νά τὰ ἀντιλαμβάνεσθε, παρά ἐλαχίστας φορές.

Ὁ Χριστός δέν ἐνεφανίσθη εἰς τήν Γῆν σας, ἀλλά ἐγεννήθη, ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος. Ἐζῆσε καί εἰργάσθη ὡς ταπεινός υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Οὐδεμίαν θεϊκὴν δύναμιν ἤσκησεν, διά νά ἀποδείξῃ, ὅτι πράγματι ἦτο θεόπεμπτος μέ ἐντολήν νά σώσῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἤδη πολύ ἐκτροχιασθῆ.

Ἐάν ἐκ τῶν θαυμάτων του κρίνετε Αὐτόν ὡς Θεόν, ἀπατᾶσθε. Διότι καί πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐθαυματούργουν. Εἶχον ὡς χάρισμα θεῖον τήν συγκεντρωτικὴν δύναμιν τῆς πίστεως καί τῆς θελήσεως.

Ἐπειδὴ εἰς τήν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἦσαν ἀπαίδευτοι, ἀγροῖκοι καί ἀφελεῖς, εἰς σπανίας περιπτώσεις, ὁ Χριστός διά τῆς πίστεώς των

παρεκίνει τήν θέλησίν των, καί ἐβοήθει τήν ἐνέργειάν των διά τῆς ἐπιβολῆς Του, ὥστε νά συνετελεῖτο τό θαῦμα. Δέν εἶναι τά θαύματα, τά ὅποια τόν ἀνέδειξαν Σωτήρα, ἀλλά ἡ διδασκαλία Του, αἱ ἀπλαῖ εἰκόνες αὐτῆς, πού εἰσήρχοντο εἰς τās καρδίας τῶν ἀκροατῶν Του.

Ὁ Χριστός κατήλθεν εἰς τήν Γῆν ὡς ἄνθρωπος. Εἶχεν ὅλας τās ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας, ὑπερενίκησεν ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ὠδήγουν πρὸς τόν ὄλεθρον, χωρίς νά παύσῃ ἀπό τοῦ νά εἶναι ἄνθρωπος, ὡς ὅλοι οἱ ἄλλοι, διά νά γνωρίσῃ καί αἰσθανθῇ τόν ἄνθρωπον ἀπό ὅλας τās πλευράς τοῦ πόνου, τῆς δυστυχίας καί τῶν ἀναγκῶν του. Ἀπηχθάνετο τό ψεῦδος καί δέν ἀπέκρυπτε τήν Ἀλήθειαν ἐκεῖ ὅπου ἠδύνατο νά ἐμπιστευθῇ αὐτήν.

Ὁ Χριστός ἀναφέρει πολλά ἐκ τοῦ βίου Του εἰς τούς μαθητάς Του, τά ὅποια ἀπέκοψεν ὁ κλῆρος ἀπό τά Ἱερά Γράμματα, διότι δέν ἠγάπησε τήν Ἀλήθειαν ὡς Ἐκεῖνος, ἀλλά τό ψεῦδος ὡς ὁ Ἄλλος.

Ὁ Χριστός εἰργάσθη ἀόκνως ὑπέρ τοῦ Καλοῦ καί Ἀγαθοῦ. Τόση δέ ἦτο ἡ Ἀγάπη Του πρὸς τό ἀνθρώπινον γένος, ὥστε διά νά σώσῃ αὐτό, ἐθυσιάσθη διά τοῦ σταυρικοῦ θανάτου.

Μετά τήν ἐκπνοήν Του, ἀπέδειξε τήν θεϊκὴν του ὑπεροχήν εἰς τούς ἀνθρώπους. Ἀλλά εἰς τούς Οὐρανοὺς ἀνήλθεν ὡς ἄνθρωπος καί ἔδωσε λόγον τῶν πράξεών του, ἵνα μὴ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τήν μεγάλην ἀδελφότητα τῶν ἀνθρώπων. Μετά, παρέδωσαν εἰς Αὐτόν, ἡ προσωρινή Διοίκησις τῶν Ἀρχόντων, τά σκῆπτρα τῆς Ἐξουσίας καί ὑμνησαν ὅλοι ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τόν Υἱόν ὡς Δόξαν τοῦ Πατρός Του. Μεγαλειώδης ὑπῆρξεν ὁ ἐορτασμός τῆς ἐπανόδου Του εἰς τās ἀγκάλας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ ἐνθρόνισις Του.

Ὁ Χριστός, ἐπαναλαμβάνω, κατήλθεν εἰς τήν Γῆν ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος καί ἐπανῆλθεν εἰς τούς Οὐρανοὺς ὡς κοινή ψυχή. Ἐδῶ ἔγκειται τό μεγαλεῖον Του. Ἡ πράξις Του αὕτη ὁμολογεῖ τήν Θεότητά Του ὡς καί τήν ἀνύψωσιν Αὐτοῦ εἰς τόν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

*Κύριε καί Χριστέ μου, δάφνη λάβε ἀπὸ ἐμέ,
Ἀπὸ Ἀγάπη καμωμένη, τῆς ἐλπίδος μας Υἱέ.*

Ὅμηρος

(Ἀπὸ τό βιβλίον: Ὅμηρου: Ἄνθρωπος καί Εἰρήνη, Διδασκαλία 165^η)

24 Δεκεμβρίου 1970

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἀγαπητοί μου, θά σᾶς φανῇ παράξενον πῶς ἐγὼ ἀναλαμβάνω νά ὁμιλήσω σήμερον διά τήν Γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ Γῇ. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι συγκατοικῶ μετ' Αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον εὐρίσκομαι εἰς τήν Θέωσιν.

«Προεόρτια» σημαίνει ἀνάμνησιν, ἤτοι ὅλοι ὀφείλομεν νά ἐνθυμηθῶμεν τήν Γέννησιν τοῦ Σωτήρος. Διατί; Διότι εἶναι ἀνάγκη νά γνωρίσωμεν διά ποῖον λόγον ἐγεννήθη καί τί ἔπραξε ἐν τῇ γηίνῃ ζωῇ Του.

Ἐγεννήθη διά νά σώση τήν Ἀνθρωπότητα ἀπό τό προπατορικό ἀμάρτημα. Νά ὑποδείξη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποίαν ὁδόν ὀφείλουν νά ἀκολουθοῦν, διά νά συντομεύσουν τήν Οὐράνιον Οἰκονομίαν. Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἀλόγιστοι, σπαταλοῦν τὰς περυσίας των εἰς ἔργα μηδαμινά καί δέν ἐνδιαφέρονται δι' οὐδέν ἄλλο. Καί θά ἐνδιαφερθοῦν δι' ὅσα δέν γνωρίζουν καί ἀποφεύγουν ἀκόμη καί νά τὰ σκεφθοῦν;

Ὅλοι σήμερον εἶσθε ἔτοιμοι νά ἐορτάσετε αὔριον τήν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅμως, ἐορτάζετε τὰς ἐπιδείξεις σας, λησμονοῦντες τήν Ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς τόν πλησίον. Ἀρκεῖ σεῖς νά εἶσθε καλά καί νά ἀδιαφορήτε διά τοὺς ἄλλους.

Ἡ αὔριανή ἐορτή ἔπαυσε πρό πολλοῦ νά ἀνήκει εἰς τόν Κύριον. Ἀνήκει εἰς τήν ἀπόλαυσιν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς Γῆς σας.

Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐγκύπτει εἰς τό βαθύ νόημα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου; Τί ἐδίδαξεν ὁ Κύριος καί τί σεῖς ἔχετε μάθει ἀπό τὰς Διδαχάς Του; Θά εἴπητε· «πολλά!». Συμφωνῶ. Ἀλλά τί ἐφαρμόζετε, ὅταν Ἐκεῖνος κατῆλθεν ἐν τῇ Γῇ διά νά σᾶς σώσῃ; Σεῖς ποῖον ἔχετε σώσει μέχρι τῆς στιγμῆς; Ἔστω καί ἐν πρόσωπον!... Ἴδού διατί ὁ Κύριος ἀνέλαβε Μέγα Ἔργον, τό ὁποῖον οὐδεὶς ἐκ τῶν προφητῶν καί μυστῶν ἠδυνήθη ποτέ νά ἀναλάβῃ!

Χαίρεσθε ὅλοι διά τήν μεγάλην ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων καί δέν ἐρωτᾶτε ἐάν οἱ πάσχοντες, οἱ φυλακισμένοι καί πάντες οἱ ἄλλοι, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν ἀδίκῳ εἰς τό σκότος τῆς ἀνθρωπίνης δῆθεν δικαιοσύνης, ἐάν, λέγω, θά ἔχουν ἔστω καί μίαν μικράν ἀκτίνα τῆς θείας χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ.

Ὁ Κύριος, παρ' ὅλην τήν τιμὴν πού τοῦ κάμνετε, εἶναι ὅλος λύπη, διότι τὰ τέκνα Του λοξοδρομοῦν καί δέν ἀντιλαμβάνονται ποῖον εἶναι τό ὀρθόν καί ποῖον τό ἐσφαλμένον. Χαίρουν ὅλοι! Αὐτὴ εἶναι μία κενὴ λέξις, διότι δέν γνωρίζετε πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐν τῇ ἀπομονώσει καί δέν γνωρίζουν ἐάν ποτέ θά ἀπολυτρωθοῦν ἀπό τὰς παγίδας τῶν κακοβούλων καί πονηρῶν ἀνθρώπων. Ὀμιλῶ δι' ὅλην τήν Οἰκουμένην.

Εἶναι λυπηρόν νά μὴ γνωρίζουν οἱ Χριστιανικοὶ λαοὶ τόν πόνον τῶν ἀδελφῶν των, διά νά συνδράμουν αὐτοὺς καί ἐνισχύσουν τό ψυχικόν των σθένος.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοί μου, αἱ Παλαιαὶ Γραφαὶ δέν δύνανται πλέον νά δώσουν τὰς εἰκόνας τοῦ λόγου διά τόν ὁποῖον κατῆλθεν ὁ Κύριος ἐν τῇ Γῇ, ἀπεφασίσθη ἀπὸ τόν Πνευματικόν Κόσμον ὅπως σᾶς δώσῃ αὐτὰς τὰς νέας εἰκόνας, διά νά μάθῃ ὁ κόσμος τῆς ἀδιαφορίας καί τῆς διασκεδάσεως, ποία εἶναι ἡ ἀποστολή του καί τί ὀφείλει νά πράξῃ ὡς ἄνθρωπος μέ σύνεσιν καί λογικότητα. Ἴδού διατί ἐνισχύομεν τὰς εἰκόνας τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καί διά τῶν νέων Διδασκαλιῶν μας φωτίζομεν ἅπασαν τήν Ἀνθρωπότητα.

Εἶναι ἀνάγκη τό Φῶς μας νά γίνῃ Ἥλιος, ὥστε νά ἐπισκιάσῃ καί αὐτόν τόν ἥλιον τῆς ὕλης. Ἡ ὕλη καθυστερεῖ τήν πρόοδον, τήν πνευματικὴν πρόοδον. Γίνεται τό ἐμπόδιον τοῦ πνεύματος, τό ὁποῖον ἔλκεται ἀπὸ τήν ὕλην καί δέν ἀφήνει τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον νά ἐγκύψῃ εἰς τήν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ μὀρφωσιν, διά νά ἀφυπνίσῃ οὐχί τοὺς πέριξ αὐτοῦ, ἀλλὰ τήν ἀνθρωπότητα.

Εὐχομαι, ὅπως συντόμως τό νέον τοῦτο Φῶς δώσῃ ἀναζωογόνησιν εἰς τό ἀνθρώπινον πνεῦμα.

Κομφούκιος

12 Αυγούστου 1977

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ (Α')

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἀρχοντά μου Φαράχ, ἐκ τῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ χρόνου γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τό ἔργον τοῦ Κ. Σ. Χασάπη «Ὁ ἀστήρ τῆς Βηθλε-έμ» λέγονται πολλά, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νά μή γνωρίζῃ τόν ἀκριβῆ χρόνον τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου.

ΦΑΡΑΧ: Πολλοί συγγραφεῖς προσεπάθησαν νά ἀλλοιώσουν τήν πραγματικήν ἡμερομηνίαν καί χρόνον τῆς γεννήσεώς του. Ἄλλοι πάλιν ἐνήργησαν νά ἐξαλείψουν τελείως αὐτήν, πολεμοῦντες τήν Διδασκαλίαν του. Ἐάν ἐγνωρίζατε τόν πραγματικόν χρόνον τῆς γεννήσεώς του, θά ἐπήρχετο ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτασμοῦ; Εἴτε λοιπόν τό θέλετε εἴτε ὄχι, καθιερώθη ἡ 25^η Δεκεμβρίου. Ἡ ἡμερομηνία αὕτη ἐγένετο παράδοσις. Οὐδέν κερδίζετε ἐκ τῆς ἀμφιβολίας σας, ἐφ' ὅσον ἑορτάζεται ἡ ἡμέρα μέ καθωρισμένον χρόνον. Ὅσοι ἠσχολήθησαν νά ἐντοπίσουν τόν καταζητούμενον διά τῶν πιθανοτήτων χρόνον, θά ἦτο κάλλιστον δι' αὐτούς νά ἀσχοληθοῦν μέ κάτι ἄλλο πού νά μή βλάβη τήν γενικότητα, διότι συνήθως ἡ ἀνία κατεργάζεται ἀνωφελεῖς πράξεις.

Τό σημεῖον τοῦτο, περὶ τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου, ἀποδεικνύει καί κάτι ἄλλο, πού διέφυγεν ἀπό τῆς ἐρεῦνης τῶν σχολιαστῶν, μέ τήν σύγχυσιν ἐάν ἐγεννήθη τό ἱερόν βρέφος πρό ἢ μετά τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου. Ἀκριβεῖς ἀποδείξεις δέν ἔχετε καί ὁμως ἡ χρονολογία, εἴτε ὀρθή εἴτε ἐσφαλμένη, δέν σᾶς μειώνει τήν πίστιν σας πρὸς τόν Σωτῆρα. Ἡ μή λοιπόν αὐθεντική ἂν θέλετε χρονολογία τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ἐλάχιστοι ἐνδιεφέρθησαν νά μάθουν τό γεγονός.

Ὁ Κύριος ἐγένετο γνωστός ἀπό τά πλήθη ἀπό τό 30^{όν} ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτοι, ὅταν ἤρχισε νά διδάσκη τά ἱερά καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεόν, Πατέρα τῶν πάντων, καί τήν ἀγάπην πρὸς τόν πλησίον σας. Δηλαδή τήν εὐσπλαγχνίαν καί τήν ἀλληλεγγύην. Ἐπίσης ἐδίδαξε τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅπου ἐκεῖ κρίνονται καί διαχωρίζονται αἱ ὀντότητες συμφώνως μέ τὰς πράξεις των, καταλαμβάνοντας ἀναλόγους θέσεις. Ἄλλαι παραμένουν στάσιμοι, χωρίς νά τοὺς ἐλλείψῃ ἡ διδασχία, καί ἄλλαι τιμωροῦνται πρὸς ἀπόκτησιν ἰσχυροτέρου σθένους πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως των.

Πάντα ταῦτα, οἱ ἐπιτήδαιοι τοῦ ἱερατικοῦ κλάδου, ἀπέκοψαν ἐκ τῶν διδασχῶν τοῦ Κυρίου, διά νά ἐπιβάλλουν τόν φόβον τοῦ ἀγνώστου εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καί νά τοὺς καθοδηγήσουν ὡς οἱ ἴδιοι ἀντελήφθησαν τήν Διδασκαλίαν Του, τροποποιῶντες αὐτήν κατὰ τήν βούλησιν των. Διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἀντὶ νά ἐνισχύσουν τήν πίστιν τῶν ἀνθρώπων, ἐμείωσαν αὐτήν ἢ τοὺς μετέβαλον εἰς νευρόσπαστα φανατικά, ἀφαιροῦντες ἐξ αὐτῶν τήν ἔννοιαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Τό ἔργον τοῦ Πονηροῦ εἶναι νά εἰσχωρήσῃ ἐκεῖ ὅπου δέν τόν σπέρνουν καί καταλληλότερον ἔδαφος εὔρεν εἰς τοὺς δῆθεν ἀντιπροσώπους τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι ἐμπαίζουν τοὺς εὐσεβεῖς καί ἀξίους.

Ἐλάχιστοι ἐκ τῶν κληρικῶν εἶναι ἄξιοι ὁδηγοὶ τῶν ποιμνίων των· οἱ περισσότεροι εἶναι ἐμπαῖκται τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῶν συνανθρώπων των. Ἐκ τῶν ἔργων των καὶ τῶν διαθέσεων των κρίνατέ τους σιωπηλῶς, χωρὶς νὰ θίξετε τὰς ὀντότητάς των. Ἡ Θεία Δικαιοσύνη θὰ τοὺς κρίνῃ καταλλήλως, διότι αὕτη γνωρίζει κάλλιστα ἐξ ὑμῶν τό τί πράττει.

Φαράχ

30 Αὐγούστου 1977

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ (Β')

ΦΑΡΑΧ: Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠσχολήθησαν μέ τόν Ἀστέρα τῆς Βηθλεέμ, ἐάν πράγματι ὑπῆρξεν ἢ ὄχι. Οἱ ἀστρονόμοι μέ τοὺς ὑπολογισμούς, καταμετρήσεις καὶ συνεχεῖς διαφορᾶς των, δέν κατώθρωσαν μέχρι στιγμῆς νὰ καθορίσουν ἐπακριβῶς τόν Ἀστέρα τοῦτον. Ἐνεφανίσθη ὡς μυστηριώδης καὶ ἐλέχθησαν πολλά περὶ αὐτοῦ καὶ θὰ λεχθοῦν καὶ ἄλλα, χωρὶς νὰ τίθεται τέρμα εἰς τὰς συζητήσεις των.

Εἰς τό κοπιῶδες καὶ σπουδαῖον ἔργον τοῦ ἀδελφοῦ ἀστρονόμου Χασάπη δίδεται μία ἐξήγησις ἢ ὁποία ἐπλησίασεν πολὺ τὴν ἀλήθειαν. Μέ τὰς συγκεντρωτικὰς παρατηρήσεις παλαιῶν καὶ νέων ἀστρονόμων ἐβοηθήθη πολὺ, ἀπέφυγεν ὅμως νὰ ἐπισημάνῃ ἐντονώτερον τὴν ἀστρολογία ὡς βοηθητικὸν φῶς, ἵνα μὴ περιπέσῃ εἰς τὴν «ὑπερβατικότητα» τοῦ Κέπλερ καὶ δέν δώσουν οἱ ἀρμόδιοι σημασίαν εἰς τὰ ὅσα ἠδύνατο νὰ ἀναφέρῃ. Ὁ Ἀστήρ τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἀόρατος ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Οὐρανῷ Πνεύματα.

Ἐν εἶναι τό βέβαιον, ὅτι ὁ Ἀστήρ τῆς Βηθλεέμ εἶναι ὁ λαμπρότερος τοῦ Οὐρανοῦ θόλου. Ἐκεῖ ἐδρεύει ἡ ἀκτινοβόλος δύναμις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, μέ Ἀρχηγόν τόν Ἱερὸν Ἰωάννην Χρυσόστομον καὶ ἄλλους πολλοὺς συνεργάτας του, διαφόρων Ἐθνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεδήμησαν εἰς διάφορα χρονικά διαστήματα. Ὡς μία λοιπὸν Πνευματικὴ Ἀρχὴ κύρους καὶ φραγμοῦ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῶν δυστρόπων ἀνθρωπίνων πνευμάτων.

Οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν ἐπιστημόνων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τόν «ὑπερβατικόν» παράγοντα τοῦ Κέπλερ, ὁ ὁποῖος δέν ἐτόλμησε νὰ δώσῃ περισσοτέρας πληροφορίας ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος, διότι ἐκινδύνευε νὰ δυσφημισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας τῆς ἐποχῆς του. Εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐπλησίασε πρὸς τὴν πραγματικότητα, δέν ὀλοκλήρωσεν ὅμως τὴν γνώμην του...

Ἄς ἐπανέλθω εἰς τόν Ἀστέρα δι' οὗ γίνεται λόγος. Οὐδεμία ἐκ τῶν ἀστρολογικῶν γνωμῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν τῶν διαφόρων ἀστρονόμων, ἔδωσαν μετὰ θετικότητος τό τί ἦτο διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ Ἀστήρ τῆς Βηθλεέμ, ὅστις ὁδήγησεν τοὺς Μάγους πρὸς τόν νεογέννητον Σωτῆρα.

Αί μή ώλοκληρωμέναί άγναί ένδειξεις του ύπερβατικού λόγου δημιουργοῦν άμφοβολίας εις τό πνεῦμα μερικῶν καί έμπλέκουν τήν όρθήν κρίσιν των. Έπί αὐτοῦ του σημείου έρωτῶ, πότε ή ύπερβατική έξήγησις έγένετο πιστευτή από τήν έπιστήμην; Η Άλήθεια του ύπερβατικού λόγου έχει βάσιν θετικήν καί όμως δέν είναι άμεσα παραδεκτή, διά τόν άπλούστατον λόγον, διότι δέν έχει οὔτε συνήθως δίδει άποδείξεις. Όταν ο Θωμάς (μαθητής του Κυρίου) άμφέβαλεν περί τής άκριβείας τών όσων έλέχθησαν περί του Κυρίου καί έθεσε τήν χειρα του εις τούς τύπους τών ήλων προς βεβαίωσιν, πόσον μάλλον δύσπιστοι θά είναι οί συνάνθρωποί σας περί του ύπερβατικού λόγου! Προπαντός δέ οί έπιστήμονές σας, όταν κατέχωνται από έγωιστικά κίνητρα, θεωροῦντες τούς έαυτούς των παντογνώστας. Τό περίεργον είναι πώς ένῶ ο κληρος ως βάσιν του έχει τόν ύπερβατικόν λόγον τών Πατέρων, νά φανατίζεται, ένῶ οὔδέν έξ όσων ψιττακίζουν τά πιστεύουν. Τοῦτο είναι άποδεδειγμένον εκ τών πράξεών των, καί μή κρύπτονται όπισθεν του δακτύλου των!

Τά όνόματα τών Μάγων είναι άλλοιωμένα. Τρεις ήσαν οί κυριώτεροι. Πέρσης ο είς, Ίνδος ο έτερος καί ο τρίτος Χαλδαίος εκ Βαβυλώνος. Οί τρεις οὔτοι Μάγοι ήσαν σοφοί καί μύσται τής έποχής των. Παραδέχοντο μίαν καί μοναδικήν Δημιουργικήν Δύναμιν, ή όποία διέπει τό Σύμπαν, άρα μονοθεϊσταί. Είχον διαισθανθῆ ότι κάτι τό σπουδαϊον έμελλε νά συμβῆ εις τήν Ίουδαϊαν. Συνηντήθησαν καί οί τρεις των εις τόν βορρᾶν τής Περσίας καί εκει άπεκρυστάλλωσαν τήν ιδέαν ότι έπρόκειτο νά άποσταλή εκ του Θείου ο Βασιλεύς τών Βασιλέων, ίνα δώση νέον φῶς εις τήν χωλαίνουσαν άνθρωπότητα. Η διαίσθησις τών Μάγων συνέλαβε τήν αλήθειαν ταύτην. Επίσης είχον ανεπτυγμένην τήν ένόρασιν καί είδον τόν λαμπρόν Άστέρα, όστις θά τούς καθωδήγει εις τόν τόπον τής γεννήσεως του θείου βρέφους. Έκκίνησαν από Β-Ν καθέτως. Ο Άστήρ έξηφανίσθη. Όταν έφθασαν εις ώρισμένον σημείον ο αὐτός Άστήρ ένεφανίσθη, άλλ' αὐτήν τήν φοράν τούς ώδήγει από Α-Δ. Ηκολούθησαν τό τόξον ένοραματικῶς, φθάσαντες εις τήν Ίερουσαλήμ. Από εκει καί πάλιν τούς καθωδήγει ή διαίσθησις μέχρι τήν Βηθλεέμ, όποτε είδον τόν Άστέρα νά αίωρῆται άνωθεν σπηλαίου. Έρωτῶντας εύρον τό νεογέννητον τῆ συνδρομῆ τών πέριξ.

Ο Ματθαῖος έχει δίκαιον χωρίς νά λέγη πολλά, διότι ή αλήθεια άποκαλύπτει, δέν έξακριβώνει.

Οί άστρονόμοι, παλαιοί καί νεώτεροι, έσημείωσαν τās συνόδους τών πλανητῶν, διά νά καθορίσουν τόν Κρόνον ως τόν Άστέρα τής Βηθλεέμ, χωρίς νά επιτύχουν, έλλείπει ύπερβατικής των φωτίσεως. Ο Κύριος πράγματι ήτο ο Βασιλεύς τών Βασιλέων, διότι όλοι οί χριστιανοί βασιλεῖς εκυψαν τήν κεφαλήν των πρό του όνόματός Του. Διά τουτο μέ κάθε μέσον έπρεπε νά εκλείψουν οί βασιλεῖς κατά τόν πλέον πανοῦργον τρόπον υπό του έβραϊκού Ίμπεριαλισμοῦ. Η Ίστορία δέν αναφέρει τόν λόγον, αλλά μέ αληθοφανείς άνυποστάτους όμως μύθους παραπλανᾶ τούς λαούς.

Πάντως ο Άστήρ δέν άπεκαλύφθη, άκριβῶς όπως καί τό νεογέννητον βρέφος δέν άπεκαλύφθη από τόν Ηρώδη. Ο Άστήρ τής Βηθλεέμ ήτο μέ χείτην ως μικρός κομήτης. Οί άστέρες πού αναφέρονται από τούς άστρονόμους διεδραμάτισαν τόν ρόλον των κατά τήν γέννησιν του Σωτήρος.

20 Μαΐου 1964

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΜΩΥΣΗΣ: Τοιοῦτον πνευματικόν σκότος ὑφίσταται εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά μή γνωρίζουν διά ποῖον σκοπόν ἐνεφανίσθη καί ἐδίδαξεν ὁ Θεάνθρωπος τήν ὑπαρξιν τῆς ψυχῆς καί τήν ἀθανασίαν τοῦ Ψυχικοῦ Του Βασιλείου.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἦτο μία Ψυχή ὡς ἡ ἰδική σας· δηλαδή, εἷς Ἀδελφός σας μέ ἐπίγνωσιν τῆς Ἀποστολῆς Του ἐν τῷ Κόσμῳ σας. Κατεῖχε τήν ὑψηλοτέραν θέσιν ἐν τῷ Οὐρανῷ καί ἐπροτίμησε νά ἐνσαρκωθῆ καί ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος νά σᾶς διδάξῃ, νά σᾶς ἐνημερώσῃ, νά σᾶς καθοδηγήσῃ διά μέσου τοῦ σκότους, εἰς τήν φωτεινὴν λεωφόρον πού ὁδηγεῖ τὰς ψυχὰς εἰς τό Βασίλειον τῆς Ἀθανασίας.

Διά νά φθάσῃ εἰς τόν σκοπόν Του, ἔπρεπε νά καταδικασθῆ ὡς ἀθῶος, διά νά ἐξεγείρῃ τὰ πνεύματα τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀγάπης καί τῆς Ἀλληλεγγύης, ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες διά τῆς σκοτεινῆς αὐτῶν συνειδήσεως ἔπραττον ἀνοσιουργήματα εἰς βάρος τῶν πολλῶν.

Πολλοί ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔτυχον θανάτου πολύ χειροτέρου τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ὁ Κύριος — ὡς εἶπεν — εἶχε σκοπόν νά θεμελιώσῃ μίαν ἀληθινὴν Πίστιν πρὸς τόν Ἕνα καί Ἄγνωστον εἰς πάντας Θεόν καί Δημιουργόν τῶν Κόσμων.

Ἡ θεμελίωσις, λοιπόν, τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Πίστεως, εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον καί ἱστορικόν. Ὅπου ἐσπάρη ὁ Χριστιανισμός, ἐκεῖ τό Πνεῦμα εὗρεν εὐφορον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν. Δυστυχῶς, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀνυψωθῆ εἰς τό πνεῦμα, εὐκόλως λησμονεῖ Ἐκεῖνον, Ὅστις τοῦ ἔδωκεν αὐτό πρὸς Φώτισιν καί οὐχί πρὸς καλλιέργειαν ὑλικήν.

Σεῖς σήμερον ὀφείλετε ὅπως καλλιεργήσετε τόν ἐσωτερικόν σας ἄνθρωπον, ἐάν ἔχετε ὑψηλὰς γνώσεις καί τὰς ἰσοσταθμίσετε μέ τό ψυχικόν σας σθένος. Μόνον οὕτω θά δυνηθῆτε νά εὑρετε τόν σκοπόν, διά τόν ὁποῖον κατῆλθεν ὁ Κύριος ἐξ Οὐρανοῦ.

Καί ἐγώ ἄλλοτε ἠθέλησα νά θεμελιώσω τό ἴδιον Ἔργον, ἀλλά δέν ἤμουν ὁ κατάλληλος. Δέν εἶχον τήν πραότητα Ἐκεῖνου· τήν Ἀγάπην τόσῃν, ὅσον Ἐκεῖνος πρὸς τόν ἄνθρωπον, οὔτε τὰ ψυχικά Χαρίσματά Του. Διά τοῦτο ἐδοκιμάσθην, διότι δέν ἔφερον εἰς πέρας ὅ,τι ἐνόμιζον ὅτι θά ἠδυνάμην νά φέρω. Ἐπλήρωσα τήν ἀποστολήν μου, εἰς τόν Πνευματικόν Κόσμον, ὡς ἀπομεμονωμένος, καί μόνον τελευταίως ἐξιλώθην καί ἀνέλαβον θέσιν λαμπράν, χάριτι τοῦ Κυρίου καί τοῦ Φωτοδοτοῦντος Ἀστέρος τοῦ Πνεύματος Ἄρχοντος Φαράχ. Αὐτοί Οὗτοι εἰσηγήθησαν εἰς τόν Ἄναρχον καί ἀπεδεσμεύθη ἀπό τὰ ὀχληρά δεσμά τῆς μονώσεως.

Εἶμαι εὐγνώμων καί ὄλως ἀφοσίωσιν εἰς τόν Μέγαν Ἀρχηγόν. Διατί σεῖς οἱ μικροί, οἱ μή γνωρίζοντες οὐδέν περί τῆς ἀπεράντου Γνώσεως, δέν ἀναγνωρίζετε τόν Εὐεργέτην καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν σας; Δέν εἶναι τοῦτο σφάλμα τῆς κακῆς σας φωτίσεως; Εἰς τί σᾶς ἐμποδίζει νά Τόν ἀσπασθῆτε ὡς Καθοδηγητήν καί νά πιστεύσετε εἰς Αὐτόν μέ ὄλην τήν ψυχικήν σας δύναμιν; Ἐάν ἐπράττατε τοιοῦτον τι, αὐτομάτως θά

ήνοιγον οί κρουνοί τῆς Γνώσεως καί Νέον Φῶς, Θεῖον τήν φοράν αὐτήν, θά κατελάμβανε τούς πάντας ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀγάπης καί τῆς κατανοήσεως.

Πολλοί ἐκ τῶν Ἀγγέλων, οἵτινες οὐδέποτε ἐνεσαρκώθησαν, δέν τολμοῦν νά ζητήσουν ἐνσάρκωσιν, μή τυχόν καί περιπέσουν εἰς τό ἴδιον σφάλμα μετ' ἐμοῦ· διότι, ἀδελφοί, καί ἐγώ ὑπῆρξα Ἄγγελος τοῦ Οὐρανοῦ.

Διά πρώτην φοράν ἐξιστορῶ ἀγνώστους πτυχάς τῆς ὄντοτήτός μου. Ἐδῶ ὅλοι εἴμεθα καλοί καί ἀφωσιωμένοι εἰς τό Ἔργον μας καί ἔχομεν τήν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐπανερχόμενοι δυνάμεθα νά πράξωμεν τά βέλτιστα. Δυστυχῶς ἡ ἀλήθεια εἶναι διάφορος. Ἡ ὕλη ἔχει χιλίας μορφάς ἔλξεως καί οὐδεῖς μας γνωρίζει, ποία ἀπό τάς μορφάς τῆς θά μᾶς καταβάλη.

Τό μόνον τό ὁποῖον ἔδωσα εἰς τόν ἄνθρωπον εἶναι αἱ Ἐντολαί τοῦ Κυρίου· καί αὗται οὐχί ὅπως ὁ Κύριος μοῦ τάς ὑπέδειξεν· διά τοῦτο συνεπληρώθησαν διά τοῦ Υἱοῦ Του, Ὅστις δικαίως ὠνομάσθη Υἱός τοῦ Ἀνάρχου. Εἶναι ὁ μόνος, Ὅστις ἀπ' εὐθείας λαμβάνει Ἐντολάς τοῦ Παναγάθου καί μεταφέρει αὐτάς εἰς τό Βασίλειόν Του. Ἐκεῖθεν διαχωρίζει αὐτάς εἰς τούς εἰδικούς Ἀρχηγούς, Ἠγήτορας, καί οὕτω καθεξῆς.

Εἰς σπανίας περιπτώσεις ὁ Ἄναρχος ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας· πολύ σπανίας. Καί ἐνεργεῖ διά τοῦ Λόγου, Ὅστις μεταβάλλει τό δύστροπον ἢ τό ἀκανθῶδες εἰς ἀντίθετα τοῦ ὅ,τι ἦσαν.

Οἱ Ἄγγελοι τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς, ἐλθόντες ἐκ τῆς Γῆς σας, ἔχουν μεγαλύτερον κῦρος, διότι διήλθον διά μέσου τοῦ πειρασμοῦ εἰς τήν ὁδόν τῆς ὀρθότητος, διά νά τύχουν ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς ἀπό τόν Κύριον.

Ἐπάρχουν πάμπολλοι Ἄγγελοι, οἵτινες δέν ἐγνώρισαν τήν Γῆν σας· τό σθένος των τούς ἐκράτησε πλησίον τοῦ Ἀνάρχου. Ὅλοι, ὅμως, δέν ἔχουν τό αὐτό σθένος. Ὑστεροῦν εἰς πνευματικήν φώτισιν. Διά τοῦτο λαμβάνουν διαταγάς καί μεταδίδουν αὐτάς ἀπό τήν μίαν ἄκραν τοῦ Ἐπουρανοῦ Βασιλείου εἰς τήν ἄλλην.

Θά εἶπω καί κάτι ἄλλο. Τό Σύμπαν εἶναι ἀτελεύτητον· εἶναι χαῶδες· ἀσύλληπτον εἰς τό Ἄπειρον. Ὅλοι οἱ ἀστέρες, οἱ εὐρισκόμενοι ἐντός τοῦ Σύμπαντος, ἔχουν σχέσιν ὁ εἷς μέ τόν ἄλλον, οὕτως ὥστε τά πάντα ἐν ἀρμονία νά κινοῦνται εἰς τό ἀπέραντον Βασίλειον τῆς Ἀθανασίας.

Ἐπάρχει καί ἄλλο Σύμπαν. Δέν ἔχει σχέσιν μέ τό ἐν λόγω Σύμπαν. Οἱ ἀστέρες του πάλιν ἔχουν σχέσιν μεταξύ των καί οὕτω συμπληροῦνται μέ τά Ἐπτά Σύμπαντα. Τώρα ἐννοεῖτε, ὅτι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἀδυνατεῖ νά συλλάβῃ τήν ἔκτασιν, ἥτις εἶναι ἀτελεύτητος.

Τά Ἐπτά Σύμπαντα ἔχουν σχέσιν μεταξύ των, ὡς ἑπτὰ διάφορα ἀχανῆ Σύμπαντα. Σχέσιν ἀριθμοῦ καί οὐχί ἐπιδράσεως τοῦ ἐνός ἐπί τοῦ ἄλλου. Οἱ ἀριθμοί οὗτοι συγκεντροῦνται εἰς τόν Ἄξονα τῆς Βουλῆσεως τοῦ Θεοῦ καί νά συστρέφονται, ὥστε τό ἐν Σύμπαν νά καταλαμβάνῃ, ἐντός ἀγνώστου χρόνου, τόν χῶρον, ἃς εἶπω, τοῦ ἄλλου Σύμπαντος. Καί τοῦτο διά νά ὑπάρξῃ ἀρμονία Ἐπεκτόσμιος καί νέα Δημιουργία Κόσμων, εἰς τό ἀχανές τῆς ἀσυλλήπτου Γνώσεως τοῦ Κυρίου.

Τά Ἐπτά Σύμπαντα ὀνομάζω: Τό ἀχανές τῆς Δημιουργίας, ἐντός τοῦ Ἀγνώστου Λόγου. Καί σεῖς — ἐννοῶ τούς ἀνοήτους — ἀποκλείετε τήν Ἐννοίαν τοῦ Θεοῦ; Ἐφ' ὅ-

σον ὁ Κύριος σᾶς ἐδίδαξε τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἄοράτου Κόσμου, πόσον τυφλός πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ μὴ ἔχη εὐρεΐαν τὴν ἀντίληψιν, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Θεότητος! Καὶ Θεότης, ὅταν λέγω, ἐννοῶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Μονογενῆ Υἱὸν τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ καὶ Μέγαν Ἀρχηγόν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Μωυσῆς

24 Δεκεμβρίου 1977

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΥΛΑ: Καλῶς σᾶς βρίσκω καὶ οἱ εὐχές μου εἶναι ὁ καθαρὸς φωτισμὸς σας καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους καὶ τῆς πνευματικῆς σας καλλιέργειας.

Ἀγαπημένε μου Κωστῆ, παρ' ὅτι εἶσαι μόνος ἐγὼ νοερῶς βρίσκομαι κοντά σου μέ τὸν καβαλιέρο μου τὸν Τσίτση καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἔνδειξις τὸ πόσο ἀφιερωμένοι εἴμεθα στὴν ἀγάπη πού μᾶς δείχνεις. Ὁ μικρὸς Τσίτσης ψέλνει τὸ καθιερωμένο τῶν Χριστουγέννων ᾄσμα του. Μόνον νὰ τὸ φαντασθῆ κανεὶς ἀρκεῖ γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴ νοημοσύνη αὐτοῦ τοῦ πουλιοῦ!

Σέ παρακαλῶ πολὺ μὴ ἀνατρέχῃς σέ παλιές εἰκόνες μας, πού τόσο μᾶς ἐνθουσίαζαν!... Τὸ παρελθὸν ἀνήκει στὰ περασμένα. Τώρα τίς εἰκόνες αὐτές νὰ τίς ἀναπλάσῃς σέ μελλοντικές εἰκόνες. Ἔτσι θὰ σχηματίσῃς ζωηρές καὶ ἀναζωογονητικές γιὰ τὴν ὄντοτήτά σου δυνάμεις. Τὸ χθές διαδέχθηκε τὸ σήμερον· καὶ τὸ αὔριον, πού ἀνήκει στὸ μέλλον, τοῦτο δὲν καθορίζεται, ἐφ' ὅσον δὲν τὸ γνωρίζεις καὶ ἄμεσα ἀντικαθίσταται μέ τὸ νῦν, χωρὶς νὰ γευθῆς τὸ μέλλον. Στὸν Οὐρανό, ὅμως, τὸ μέλλον ἐνυπάρχει μέ τὴν μορφήν τοῦ νῦν. Ἄρα ἐκεῖ δὲν σκέπτεσαι αὐτὸ πού προσδοκᾷς, διότι τὸ ἔχεις. Αὐτὴ εἶναι μία ἀλήθεια, πού δὲν μεταφράζεται σέ πράξι, στὸν Κόσμο τῆς φθορᾶς.

Ἐδῶ, ὅπου εὐρίσκομαι, ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τίς τελετές μας, ἀλλὰ κατὰ διαφορετικὸ τρόπο. Ὑμνοῦμε ὅλοι τὸν Ἄναρχον σάν Πατέρα καὶ Δημιουργό τῶν ὄντοτήτων μας. Οἱ ὕμνοι αὐτοὶ μετατρέπονται σέ δυνάμεις, πού ὁ Κύριος τίς συλλέγει γιὰ νὰ τίς κάμῃ δῶρα στὴν Ἀνθρωπότητα. Τὸ πότε δὲν τὸ γνωρίζω. Καὶ τί δῶρα θὰ εἶναι, κι αὐτὸ μοῦ εἶναι ἄγνωστο, γιατί ἐξαρτῶνται ἀπὸ τίς Βουλῆσεις Του.

Πολλές ψυχές ἔχουν συγκεντρωθῆ γιὰ νὰ λάβουν ἐνισχύσεις ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, γιατί ὅπως ξέρεις, ὁ Λόγος εἶναι ἡ ἐνεργὸς δύναμις, πού μετατρέπει τὰ πάντα ἀπὸ στιγμή σέ στιγμή. Μερικοὶ φίλοι καὶ γνωστοί, πού ἤδη γνωρίζεις, σχηματίζουν κύκλους σάν ομάδες, γιὰ νὰ λάβουν μέρος στὴ μεγάλη Ἑορτὴ τοῦ Σωτῆρος μας. Δηλαδή ἐορτάζεται ἡ Ἡμέρα τῆς Γεννήσεώς Του καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐάν αὐτὴ ἦτο τρεῖς ἡμέρες μπροστά ἢ ὀπίσω. Ἑορτάζεται τὸ καθιερωμένο ἀπὸ τὴν Ἀνθρωπότητα μεγάλο γεγονός, πού πολὺ ἐλάχιστοι τὸ ἀντελήφθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀργό-

τερα όμως, μετά την εξαφάνισι του Κυρίου, κανείς δέν ἐγνώριζε τί εἶχε γίνει, πλὴν ἐλαχίστων καί ἀπό αὐτούς ἦτο καί ἡ Μητέρα Του. Ὅταν δέ ἐνεφανίσθη ὡς Υἱός του Θεοῦ, ἀρκετοί τόν ἐπίστευσαν. Οἱ πολλοί, ὅμως, δέν του ἔδιδαν σημασίαν, διότι τόν θεωροῦσαν σάν λαοπλάνο. Ὅσοι ὅμως εἶχαν ζυγισμένο μυαλό, ἀντελαμβάνοντο καλά, ὅτι οἱ λαοπλάνοι δέν μιλοῦν μέ τή γλῶσσα τῆς καθαρῆς ἀλήθειας. Καί τοῦτο τό ἀπέδειξαν τά θαύματά Του, ὡς καί οἱ Ὅμιλίες Του, πρὸς τοὺς λαούς τῆς ἀγνῆς φωτίσεως. Ἐπροτίμησε τοὺς ψαράδες σάν Μαθητές Του, παρά τοὺς ἐγωιστές, πού εἶχαν τὴν ἰδέα, ὅτι ἐγνώριζαν τά πάντα. Καί ὅμως, κανείς ἀπό αὐτούς δέν ἤξερε τί εἶναι ὁ θάνατος. Ἐπρεπε νά τό εἰπῆ ὁ Κύριος, διὰ νά διαλαληθῆ, σὺν τῷ χρόνῳ, σέ ὀλόκληρο τόν Κόσμον.

Ἐγὼ δέν κάνω τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νά σοῦ μεταδίδω τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητας, πού ἔχει ἤδη χιλιοεπωθῆ. Δέν πιστεύω αὐτό πού κάνω νά σοῦ εἶναι κουραστικό, γιατί ἔτσι κι ἐγὼ μέ τή σειρά μου, ἐκ μέρους τῶν Γυναικείων Μορφῶν, περιγράφω μέ δύο λόγια, ποῖος ἦτο ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Κανείς δέν εἶναι ἄξιος νά φθάσῃ στό δακτυλάκι του. Ἄς λέγουν οἱ ἐχθροί του Χριστιανισμοῦ ὅ,τι τοὺς φωτίζει ὁ Πονηρός. Ἐνα πρᾶγμα γνωρίζω καλά: Ὁ Χριστιανισμός, ἂν καί ἔπεσε πολὺ, ἀπὸ τὴν κακὴν χρῆσιν τῶν Πνευματικῶν (ιερέων), αὐτός θά κυκλώσῃ ὀλόκληρο τόν Κόσμο, διὰ νά διανοίξῃ τὴν ἀτραπὸν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θά διέλθῃ καί πάλιν στὸν Κόσμο σας τό ἀληθινὸ φῶς τῆς καθαρᾶς Γνώσεως γιὰ νά συνδράμῃ τόν κόσμον τοῦ σκότους καί τῆς ἀνομίας. Αὐτό πού ἀναφέρω εἶναι μία νέα σελίδα ἀπὸ τό ἔργον τῆς Ἀοράτου Δυνάμεως πού λέγεται ΧΡΙΣΤΟΣ.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη πού ὀμιλῶ γι' αὐτό τό γεγονός, πού λαμβάνει σάρκες καί ὀσᾶ. Ὅταν ἀποκαλύπτεται ἡ ἀπάτη τῶν Πονηρῶν, τότε οἱ ἄνθρωποι ἀνοίγουν τά μάτια τους καί βλέπουν καθαρῶτερα τό τί τοὺς συμβαίνει. Καί ἐπειδὴ δέν βρίσκονται στὴν ἐποχὴ τῆς ἀγνοίας, λαμβάνουν νέα μέτρα γιὰ τὴν κατοχύρωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ, σάν μεγάλης λαμπάδας τῆς Γνώσεως, πού ἔχετε ὄλοι σας ἀνάγκη, ὅσα καί ἂν γνωρίζετε.

Μὴ συγχύζεσθε μέσ' τὴν πλεκτάνη πού σᾶς ἔχει στήσει ὁ Πονηρός. Μὲ λίγη ἡρεμία ἀκολουθήσατε τό φῶς πού σᾶς φωτίζει, διὰ νά ἀνοίξουν οἱ κρουνοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καί σᾶς ἐκκαθαρίσουν μέ τό ἅγιον ὕδωρ, πού συμβολικά σᾶς ἀναβαπτίζει στὸν ἀνθρωπισμό!

Ἀγαπημένε μου Κωστῆ, χαίρομαι ἰδιαίτερα πού παρακολουθεῖς μέ ἐνδιαφέρον τά ὅσα ἀναφέρω περὶ τοῦ μεγάλου γεγονότος, πού τόσες ψυχές ἐθυσιάσθηκαν στό βωμό τῆς ἀπολυτρώσεως των. Αὐτές ἀκριβῶς οἱ ψυχές, ἐπανέρχονται γρηγορότερα καί εἶναι γιὰ μᾶς ἐφόδια τοῦ Λόγου, πού ξεύρει νά πολεμᾷ τά ζιζάνια τῶν ἀμπέλων, διὰ νά σᾶς ἀποδώσουν τό νέκταρ, συμβολικῶς, τῆς ζωῆς.

Πετρούλα

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

12 Ἰουνίου 1976

ΔΙΑΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΠΡΟΤΙΜΗΣΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ: Ὁ ἐν Λαμία ἀδελφός, μέλος τοῦ Κύκλου μας Β. Α. ἀσχολούμενος ἐκεῖ μέ χειρωνακτικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ πολὺ φωτισμένος, ἀπηύθυνε ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας θέτει τὸ κάτωθι ἐρώτημα πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον:

«Μέ τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμὸν, ὑποβάλλω τὴν ἐρώτησιν, πρὸς τὸν Φωτεινὸν Πνευματικὸν Κόσμον τοῦ Οὐρανοῦ: Διατί ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, προκειμένου νὰ σαρκωθῆ ὑπὸ τὸν ὑλικὸν Κόσμον τοῦ Πλανήτου μας, ἐπροτίμησε τὸ Ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ, ἕνα Ἔθνος πού ποτέ του δέν εἶχε καθαρὴ τὴν συνείδησίν του, ὅπως δείχνει ἡ παλαιὰ καὶ ἡ πρόσφατη Ἱστορία;».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εἶναι λυπηρόν, πού εἶς βιοπαλαιστής, ἀσθενής, μὴ ἔχων τοὺς ἀπαραιτήτους πόρους ζωῆς, νὰ σᾶς ὑποβάλλῃ ἐρώτησιν ἀξίαν ἀπαντήσεως καὶ σεῖς οἱ πολλοί, οἱ ἔχοντες τὰς ἀνέσεις σας καὶ μὴ προβληματιζόμενοι ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, μέ πνεῦμα καὶ ἀντίληψιν μέσου ἀνθρώπου, νὰ μὴ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ ὑποβάλλετε ἐρωτήσεις, πού νὰ ἔχουν βάσιν ἠθικὴν καὶ νὰ ἀνταποκρίνονται αἱ ἐρωτήσεις σας πρὸς τὰς ἀπαντήσεις, πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι πρόθυμος νὰ σᾶς δώσῃ! Δέν εἶναι λυπηρόν;

Ἀδελφέ, ἐάν ὁ Κύριος ἐνεφανίσθῃ εἰς τὰ καθηγιασμένα χρώματα τῆς Πατρίδος Του, τοῦτο δέν ἐγένετο διότι ἦτο Ἰουδαῖος.

Πρῶτον, ἦλθε εἰς τὸν Κόσμον σας, διὰ νὰ θυσιασθῆ ὑπὲρ τῆς Ἀγάπης καὶ στερεώσῃ τὰ θεμέλια τῆς εὐσυνειδησίας τῶν ἀνθρώπων τῆς Πίστεως. Ἐγνώριζεν ὅτι ὁ λαὸς ὁ ἄξεστος, πού ἐξηγοράζετο μέ ὀλίγα δηνάρια, θὰ Τόν ἐξύψωνε, διὰ νὰ Τόν σταυρώσῃ! Δηλαδή, διὰ μέσου τῆς ὕλης νὰ καταπατήσῃ τὴν συνείδησίν του.

Δεύτερον, ἡ χώρα ἐκείνη εὕρισκετο μεταξύ δύο Κόσμων: Τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ δέν ἐκατοικεῖτο μόνον ἀπὸ Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλας φυλάς, ὡς ἡ Ἑλληνική, αἱ ὁποῖαι ἠσπάσθησαν πρῶται τὸν Χριστιανισμόν, ὄχι ὡς Δόγμα, ἀλλ' ὡς ἀξίαν θείων νοημάτων, ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῶν ψυχῶν καὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος, πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, Ὅστις πρῶτος ἔδωκε τὴν δᾶδα τῆς φωτίσεως εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Τρίτον, ὁ Κύριος ἀνέπτυξε τὴν Ἀδελφότητα μεταξύ τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι δέν ἀντελήφθησαν καλῶς τί ἐστὶν Ἀδελφότης, ἐνῶ οἱ σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι εἰς τὰς πράξεις των θεομπαῖκται τοῦ Λόγου, οἱ Ἱερεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἐκράτουν δεσμόν Ἀδελφότητος μεταξύ των, διὰ νὰ καθυποτάξουν ὅποιονδὴποτε ἐχθρόν ἤθελε νὰ τοὺς ὑποβάλλῃ τὴν νέαν ὁδὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸς Δόξαν τοῦ Πατρός Του. Καὶ ἐρωτῶ, τί πράττουν σήμερον οἱ Χριστιανοί; Εἶναι συνδεδεμένοι μεταξύ των; Βοηθοῦνται, ὡς εἶς ἄνθρωπος, ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Δαίμονος, ὅταν λησμονοῦν τὸν Θεόν καὶ διὰ τοῦ ὄπλου των, τὸν χρυσόν, καταστρέφουν μυριάδας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸν φόβον ὅτι θὰ ἐξοντωθοῦν;

Ποῖος ἐπότισεν εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς λαοὺς τὸ μῖσος ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀδελφῶν των καὶ τοὺς καθωδήγησεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὀλέθρου; Ποῦ εἶναι ἡ Ἀδελφότης; Τί πράττουν τὰ Ἱερατεῖα τῆς Χριστιανοσύνης, ὅταν ἐντὸς τῶν κόλπων των εἰ-

σεχώρησαν δηλητηριώδεις Όφεις, διά νά τούς ανατρέψουν τά τοῦ Χριστιανισμοῦ καθήκοντά των; Τί ἔχει γίνει ἡ Γνώσις τῶν Χριστιανικῶν λαῶν, ὅταν ὡς πρόβατα ἀκολουθοῦν τήν πορείαν, πού τούς ὠθεῖ εἰς τήν ἀλληλοσφαγίην; Ποῖος θά τούς σώσῃ ἀπό τό σκότος, ὅταν ἐντός τοῦ μεσημεριανοῦ ἡλίου ἔχουν ἀποτυφλωθῆ καί δέν βλέπουν, οὐχί μόνον τήν Ἀγάπην πού ἐδίδαξεν ὁ Κύριος, ἀλλά καί τό Δίκαιον, διά νά ἀντιληφθοῦν τήν Ἀλήθειαν ὡς Ἀστέρα τῆς Ἐνώσεώς των;

Ἄρα, πολλοί ἐκ τῶν Χριστιανῶν διεφθάρησαν συνειδητά· καί αὐτό εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον βοηθεῖ τήν Σιωνιστικήν παράταξιν νά ἐπωφεληθῆ ἐκ τῆς συσκοτίσεως τῶν Χριστιανικῶν ἐγκεφάλων. Δύο Χριστιανοί δέν δύνανται νά συνεννοηθοῦν. Χίλιοι, ὁμῶς, Σιωνισταί ἀποφασίζουν καί ἐπιτυγχάνουν τόν σκοπόν των, διά νά ὑποδουλώσουν τήν ἀνθρωπότητα. Εἰπέτε μου, ποῖος πταίει, ὅταν δέν ἔχετε κρίσιν καί ἀποβλέπετε μόνον εἰς τά μεγαλεῖα τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ σας καί ἀδιαφορεῖτε διά τούς πεινασμένους, τούς δυστυχεῖς, τούς ἀσθενοῦντας, τούς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς περιθάλψεώς σας;

Δυστυχῶς, εἰς ὁλόκληρον τόν Πλανήτην εὐρίσκεσθε ἐντός τῶν δικτύων τῆς Ἀράχνης καί οὐδεὶς σας ἀναλαμβάνει τήν εὐθύνην νά ἀποκόψῃ τούς ἰστούς της, ἵνα τήν φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν καί τήν ανατρέψῃ ἐκ τῆς Ἐξουσίας τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Ἐάν ὁ Κύριος ἐνεφανίζετο, εἰς τήν ἐποχήν του, εἰς τήν Ρώμην, προτοῦ ἀκόμη διδάξῃ, θά Τόν εἶχον συλλάβει ὡς ἐπαναστάτην καί θά Τόν ἐκτελοῦσαν!

Εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκᾶς χώρας, θά Τόν ἐξελάμβανον ὡς ἀνισόρροπον καί δέν θά ἔδιδον εἰς Αὐτόν σημασίαν τοῦ τί λέγει!

Καί σήμερον, πολλοί φανατισμένοι ὑπέρ τοῦ Κυρίου, πράττουν τά ἀντίθετα ἀπό τά ὅσα Αὐτός ἐδίδαξεν.

Πιστεύω, τώρα, νά ἐννοήσατε, διατί ἐξέλεξε τήν χώραν τοῦ Ἰσραήλ. Διά νά μορφώσῃ τούς ἀπλοϊκοὺς καί ξένους, οἱ ὁποῖοι θά ἐκήρυττον τόν Λόγον Του, ἔστω καί ἂν ἔφθανε κατόπιν ἐτῶν εἰς τόν ἐπί Σταυροῦ θάνατον. Ἦτο ἀναπόφευκτον νά γίνῃ ὅ,τι ἔγινε, διά νά ἀποδειχθῆ, ὅτι οἱ ἔχοντες κρίσιν καί τόλμην δέν ἀφίενται εἰς τήν τύχην των, ἀλλά συνενοῦνται ὡς ἄλυσος, διά νά προστατεύσουν τά ὑψηλά καί Θεῖα ἰδανικά τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Θά ξυπνήσουν οἱ λαοί, ἀφοῦ θυσιασθοῦν πολλοί εἰς τόν βωμόν τῆς ἀπρονοησίας των. Καί ὁ ἔνοχος, ὁ Κακός Δαίμων ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου, ἀργά ἢ γρήγορα θά πληρώσῃ τά πάνδεινα, διά νά μάθῃ νά μὴ ἐπιβουλευέται τούς ἀδελφούς του, ἔστω καί ἂν αὐτός δέν εἶναι τῆς ἰδίας φυλῆς μετ' αὐτῶν.

Ἐπ' ὅσιν σας νά ἔχετε, ὅτι τό Φῶς νικά τό Σκότος. Ὅταν εἰς ἓν ὀλοσκοτεῖνον δωμάτιον εἰσέρχεσθε μέ τό φῶς εἰς χεῖρας σας, τό σκότος διαλύεται. Μήπως ἔχετε ἀντίθετον γνώμην, ὅτι ἐντός δωματίου, τό ὁποῖον φωτίζεται, τό σκότος νά ἐξαλείψῃ τό φῶς;

Ἐάν αὐτό τό παράδειγμα τό συνειδητοποιήσετε, θά ἴδητε ὅτι μέ πόσῃ Σοφίαν ὁ Κύριος θά καταστρέψῃ διά τοῦ Φωτός Του τό διαχυνόμενον Σκότος ἀνά τήν Οἰκουμένην!

Εὐκλείδης

Υ.Γ. Ἄς λάβουν ὅλοι οἱ πιστοί ὡς παράδειγμά των τόν ἀπλοϊκόν τοῦτον ἀνθρώπον, ὅστις ἔχει περισσότερο φωτισμόν ἀπό ὅλους ἐσᾶς, ἐνῶ εὐρίσκεσθε ἐντός τοῦ Φωτός καί ἐξακολουθεῖτε νά ἀρέσκεσθε εἰς τό Σκότος.

Ὁ ἴδιος

18 Μαΐου 1966

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΣ ΨΥΧΗ

ΦΑΡΑΧ: Ως γνωρίζετε αδελφοί, εις τήν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, ὑπῆρξαν πολλοί, οἵτινες, ὡς φωτεινά πνεύματα, διέστρεψαν τὰς ἐννοίας τῆς Φιλοσοφικῆς ἀληθείας. Τοιαῦτα πνεύματα, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, διήρσαν τοὺς πιστοὺς εἰς στρατόπεδα ἀντιμαχόμενα.

Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν ὁ γνωστός Ἄρειος, ὁ Λούθηρος καὶ ὄλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ εἶχον πνεῦμα, ἐσυσκοτίζοντο ἀπὸ τὸ Μέλαν Φῶς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἢ διαμάχη τῶν μὲν ἐναντίον τῶν δέ, ἐπροξένησεν ἀφάνταστον ζημίαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Παράδειγμα: Ἐπὶ ἔτη οἱ Θεολόγοι ἀντεμάχοντο, ἐάν ὁ Κύριος εἶναι ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ἢ ὁμοιούσιος. Δηλαδή συνεσκοτίζαν τὰ πνεύματα τῶν πιστῶν, διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν διαμάχην αὐτὴν ἡ ἀθεΐα! Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν τὸ ἀνέφερον, διότι ἦτο δι' αὐτοὺς Ἀπρόσωπον καὶ διὰ τῆς Περιστερᾶς ἐσυμβόλιζε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Σεῖς, διὰ πρώτην φοράν κατετοπίσθητε, ὅτι ὁ Θεός δὲν εἶναι Πνεῦμα, ἀλλ' Ἐνέργεια Ἄγνωστος εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Τὴν διαχείρισιν τοῦ Πνεύματος ὁ Θεός ἀνέθεσεν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, Ὅστις δὲν ἦτο ποτέ πτηνόν, ἀλλ' ἀνθρωπίνη ὄντοτης, ἣτις ἔζησεν ἐν τῇ Γῆ καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς μᾶς καὶ ἀληθοῦς Πίστεως, εἰς τὸν Ἕνα Θεόν τοῦ ἀληθοῦς Φωτός καὶ ἀπεράντου Ἀγάπης πρὸς τὸν Ἄνθρωπον.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἦτο Πρωτόπλαστος Ψυχή. Τὸ Πρῶτον Τέκνον τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἐδικαιοῦτο τὴν Κληρονομίαν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς Ἀπογόνους Του τὰ ἴσα, ἐάν οὗτοι εἶχον τὸ «Γνωθὶ σαυτὸν».

Οὕτω ὁ Πρωτότοκος Ἄβελ ἐκληρονόμησεν, κατὰ τὰς Γραφάς, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὡς Ἀρχάγγελος τῶν Ἀρχαγγέλων. Διὰ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γῆν, ἔπρεπε νὰ ἐνσαρκωθῇ, ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος.

Καὶ ἐρωτῶ: Ποῖος ἐκ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, μὲ ἀπεριόριστον ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐφώτισε τὸν Κόσμον διὰ τῆς ἀπλῆς καὶ λογικωτάτης διδασκαλίας του, θυσιασθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους; Οὐδεὶς! Παρὰ μόνον ὁ Κύριος, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐδῶ εἶναι τὸ πλέον εὐπαθὲς σημεῖον· πῶς ὁ Ἄνθρωπος Χριστός ἦτο Θεός. Θεός εἶς εἶναι! Ὁ ANAPXΟΣ. Ἀλλὰ εἶπομεν, ὅτι εἶχεν Υἱόν. Καὶ ὁ πατήρ, ὡς συνήθως, εἰς τὸν γήινον κόσμον, θεωρεῖ τὸν πρωτότοκον ὡς διάδοχον αὐτοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ πατήρ εἶναι θνητός, ἐνῶ ὁ Ἐπουράνιος Πατήρ εἶναι Ἀθάνατος καὶ, ὡς Ἀθάνατος, ἐνισχύει εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας τὸν Διάδοχον Αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός εὐρισκόμενος ἐν τῇ Ἀθανασίᾳ, ὡς καὶ ὁ Πατήρ Του, λαμβάνει Ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὡς ΣΥΝΑΝΑΡΧΟΣ, ὅπως ἀκριβῶς ὁ πατήρ ὁ γήινος συνεργάζεται μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Τὰ σκοτεινά πνεύματα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργοῦν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πονηροῦ πνεύματος καὶ διὰ τῆς λογικῆς προσπαθοῦν νὰ συσκοτίσουν τὰ πάντα, πρὸς ὄφελος προσωπικόν, δόξης, τιμῆς, ἀγαθῶν καὶ παντοίων ἄλλων ἐπιθυμιῶν των. Ὅταν δὲν ὑπάρχει συνεννόησις μετὰ τῶν ἰθυόντων τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἐπόμενον εἶναι νὰ ὑπάρχῃ συμφέρον ἀνθρώπινον καὶ πολλάκις ταπεινόν, πρὸς βλάβην τῆς ὀλότητος τῶν πιστῶν.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀγαπητοί Μου, δέν εἶναι ἀόριστόν τι, ἀλλά Πνεῦμα τό Ὅποιον ἐτίμησεν ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ ὡς Τρίτον Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Τά Δύο, λοιπόν, Σκέλη τοῦ Τριγώνου, ἔζησαν ἐν τῇ Γῆ, μέ ἀποστολήν Θείαν. Τό δέ ἄλλο Σκέλος εἶναι Διάπυρον ἐν τῷ Σύμπαντι τῶν Κόσμων. Ἡ βάσις του εἶναι ἡ Ἀγάπη, ἣτις πηγάζει ἐξ Οὐρανοῦ. Διά τοῦτο, ὅστις κατανοεῖ τόν Θεῖον Λόγον, ἡ ψυχὴ του ἀποκτᾶ σθένος καί τό σθένος ἐνισχύει τήν καρδίαν καί ἡ καρδία ἐξαναγκάζει τό πνεῦμα νά ἐνεργῇ ἡ ὄντοτης του κατά Βούλησιν τοῦ Κυρίου, δηλαδή τῆς Ἀγάπης.

Ἡ Ἀγάπη εἶναι Φῶς, Δικαιοσύνη καί Ἀλήθεια. Ὅταν αὐτά τά ἐφόδια ἔχη ὁ ἄνθρωπος, τότε εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀδελφῶν του καί γίνεται παράδειγμα λαμπρόν, πρὸς μίμησιν καί ἐξάπλωσιν τῆς Ἀληθείας, τοῦ Δικαίου καί τῆς Κατανοήσεως, διά νά διατηρηθῇ τό ἀγνόν ἄνθος τοῦ Οὐρανοῦ, πού ὁ Πνευματικός Κόσμος ὀνομάζει Ἀγάπην.

Φαράχ

23 Δεκεμβρίου 1967

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΦΑΡΑΧ: Προτοῦ ἀρχίσω, ὁ Πνευματικός Κόσμος ἀπευθύνει πρὸς τοὺς πιστοὺς του χαιρετισμόν διά τῶν εὐλογιῶν του. Ἐπίσης ὀφείλω νά εἶπω δύο λέξεις διά τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου.

Ὅλοι ἐορτάζουν τήν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἀπό συνήθειαν. Οὐδεὶς των ὁμῶς ἐσκέφθη, διατί τήν ἐορτάζουν. Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα μιᾶς Νέας Αὐγῆς δι' ὀλόκληρον τήν ἀνθρωπότητα. Ὁ Κύριος γεννᾶται, διά νά ἀναγεννήσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τήν νέαν ζωὴν καί νά ὑποδείξῃ εἰς αὐτοὺς τήν ὁδόν Του.

Βεβαίως ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας Του νά φωτίσουν τόν κόσμον. Ἄλλ' οὗτοι ὑπέπεσαν εἰς σφάλματα καί παρεπλανήθησαν εἰς τό τῆς Γῆς φῶς. Ἐθεώρησαν ὅτι πρῶτον ἔπρεπε νά σώσουν τοὺς ἑαυτοὺς των ὑλικῶς καί ἠθικῶς, καί ὕστερον νά φροντίσουν διά τοὺς ἀδελφούς των. Κακὴ ἡ σκέψις των. Ὁ Κύριος ἐστερέωσεν αὐτοὺς ἀπό τήν ὑλικὴν ἄποψιν, ὥστε νά μὴ ψεύδωνται καί νά στραφοῦν πρὸς σωτηρίαν πρῶτον τῶν ἀδελφῶν των. Αὐτό εἶναι τό καθῆκον των. Παρεξήγησαν οὗτοι τοὺς Λόγους τοῦ Κυρίου ἀπό συμφέρον.

Μέ τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου, νέα πνοή μεγαουργός θά πνεύσῃ εἰς τὰ πνεύματα ὀρισμένων ἀνθρώπων, ὥστε οὗτοι νά ρίψουν τό ἐξ Οὐρανοῦ Φῶς, ἵνα ὁ κόσμος ἴδῃ καί ἀναγνωρίσῃ τὰ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, ἅτινα ὑπηγορεύθησαν χάριν τοῦ ἀνθρώπου, διά νά τόν ὀδηγήσουν πρὸς τήν Ὀδόν τῆς Ἀρετῆς, τοῦ Καλοῦ καί Ἀγαθοῦ, καί ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ἄλλη ὀδός, ἡ τῆς Κακίας, θά τόν ἔλξη πρὸς τήν Ἄβυσσον καί ἀναφωνῶντας «Βοήθεια», οὐδεὶς θά τοῦ δώσῃ χεῖρα βοήθειας.

Ὁ Οὐρανός σᾶς εὐχεται Καλὰς Ἑορτάς.

Φαράχ

25 Δεκεμβρίου 1964

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θά ὁμιλήσω περί τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος.

Τό κοσμοϊστορικόν τοῦτο γεγονός δέν εἶχε διατυμπανισθῆ εἰς τόν κόσμον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν τήν Γέννησιν τοῦ Ἱεροῦ Βρέφους. Πρῶτον οἱ ποιμένες καί οἱ περίξ γνωστοί τῆς οἰκογενείας.

Ἐγεννήθη ἄνθρωπος μέ ιδιότητος θεϊκάς, ἀλλ' ἀκόμη ἦτο ἐνωρίς διά νά ἐκδηλωθοῦν αἱ ιδιότητες αὐταί. Ἡ ἀπαρχή τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, συμβολίζει τόν Νέον Ἥλιον τῆς Γνώσεως ἐπί τῶν σκοτεινῶν καί ἀγνώστων σημείων τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι ὁ Πρῶτος Ὅστις εἶχε τό δικαίωμα νά ὁμιλῇ διά τās ψυχάς, τήν ἀμοιβήν καί τήν καταδίκην τῶν ὄντοτήτων εἰς τούς Οὐρανοῦς.

Ἡ γυνή ἕως τότε δέν ἀπετέλει μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διότι ἄνθρωπος ἔχει τήν συνθετικήν σημασίαν φράσεως διά τόν ἄνδρα. Οὕτω ἡ γυνή ἐθεωρεῖτο ὡς πλάσμα συνεργόν εἰς τήν διαιώνισιν τοῦ εἴδους. Πέραν αὐτοῦ ἀπετέλει (πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου) ἀναξίαν ὄντοτητα πάσης ἄλλης θέσεώς της ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Ὁ Κύριος, διά νά ἐξαλείψῃ τήν κακήν ταύτην φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου διά τήν γυναῖκα, ἐδόξασεν αὐτήν διά τῆς Μητρός Του καί ἀπέδειξεν ὅτι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἔχει θέσιν ἀνάλογον μέ τήν φύσιν της, ὥστε νά ἀποτελῇ μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ Κύριος ἀνύψωσε τήν γυναῖκα, οὐχί διά νά ἐξαπατήσῃ τό πνεῦμα της, ἀλλά διά τῆς καρδίας νά συντηρήσῃ τήν ψυχὴν της εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ προορισμοῦ της, δηλαδή τῆς μητρότητος, τῆς συνεργασίας της μετά τοῦ ἀνδρός, καί ὡς παρήγορος ἄγγελος νά δίδῃ τό βάλαμον εἰς τās ἠθικάς πληγὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ἡ γυνή ἀπομακρυνθῆ ἀπό τόν προορισμόν της, δέν ἐπιτελεῖ πλέον προορισμόν θεῖον, ἀλλά γεννᾷ τότε διά τοῦ πνεύματός της τήν κακοδαιμονίαν τοῦ κόσμου. Ὁ Κύριος ἐκήρυξεν εἰς ὅλας τās γυναῖκας πού παρεξέτράπησαν, νά φωτισθῶσιν, ἵνα τύχωσιν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καί ἀκολουθήσουν τήν ὁδόν πού Οὗτος ἐχάραξε.

Ἡ Μαρία, ὡς Σύμβολον τῆς θεότητος, σκοπόν ἔχει νά ἔλκῃ τās γυναῖκας πρὸς τόν Φωτισμόν τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς, ἵνα ἐν συνεργασίᾳ ἡ γυνή μετά τοῦ ἀνδρός φωτίσῃ τούς ἀγνοοῦντας τήν ὑπαρξιν καί χάραξιν τῆς Διδασκαλίας τοῦ Κυρίου.

Σήμερον ἐορτάζεται ἡ Γέννησις Ἐκεῖνου, Ὅστις διά τῆς θείας Του Φωτίσεως ἐδίδαξε τήν Ἀγάπην καί πρὸς τούς ἐχθρούς σας ἀκόμη. Ἐορτάζετε ναί μέν τήν Γέννησίν Του, ἀλλά λησμονεῖτε τήν διδαχὴν Του. Σκοπός εἶναι νά ἐκτελήτε τήν Διδαχὴν Του, διά νά ἐορτάσῃ ἡ ψυχὴ σας τήν Γέννησίν Του ἐντός τῆς ὄντοότητός σας. Ὁ ἐορτασμός δέν ἀποδίδει τὰ δῶρα τοῦ Οὐρανοῦ, ὅταν δέν προηγηθῆ ἡ χρηστή πρᾶξις πού Ἐκεῖνος ἐδίδαξεν. Ἡ πολυτέλεια δέν εἶναι εἶδος τοῦ Συμβολισμοῦ Του. Ἡ πολυτέλεια σᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἐπιδίωξιν τοῦ θείου σκοποῦ.

Ἐάν πράγματι πιστεύετε εἰς τόν Κύριον, ἐφαρμόσατε ὅ,τι Ἐκεῖνος ἐδίδαξε πρὸς τούς ἀδελφούς Αὐτοῦ. Ἐνθυμηθῆτε τόν σκοπόν δι' ὃν ἐγεννήθη καί ἐπιδιώξατε

αυτόν τούτον τόν σκοπόν νά υποστηρίξετε, διά τῆς ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης πρὸς τόν πλησίον.

Ὁ Κύριος ἐγεννήθη, ἵνα σώσῃ. Καί σεῖς ἀκολουθοῦντες τὰς Διδαχάς Του, σώσατε τόν πλησίον σας, διά νά ἔχετε τὴν Εὐλογίαν Ἐκείνου, Ὅστις σᾶς ἐφώτισε περὶ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν δυστυχούντων.

Φαράχ

17 Ἀπριλίου 1969

ΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΩΤΗΡ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ: Ἔρχομαι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, διά νά σᾶς προσφέρω τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού παρουσιάζομαι εἰς τόν κύκλον σας, διά νά σᾶς εἶπω, ὅτι παρ' ὅσα λέγουν καί θά εἴπουν ἀκόμη περισσότερα οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀγάπης, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος, λανθάνουν εἰς πάμπολλα νομίζοντες ὅτι ἐξιώθησαν μετά τοῦ Κυρίου. Οὐδεὶς εἶναι δυνατόν εἰς τόν κόσμον τούτον τῆς ἀπάτης καί τοῦ ψεύδους νά ἐξιωθῇ μετά τοῦ Χριστοῦ. Εἷς ἦτο ὁ Χριστός καί Σωτήρ τῶν ἐλπίζόντων εἰς Αὐτόν.

Ἡ γνώμη πολλῶν ἐκ τῶν ἐξεχόντων τούτων πνευμάτων εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί· οὐδεὶς τό ἡμφεσβήτησεν, δέν εἶναι τοῦτο νέον τι· ἐκεῖνο ὅμως τό ὁποῖον μέ καταπλήσσει, εἶναι νά λέγονται ἀληθοφανεῖς σκέψεις ὡς ἀλήθειαι τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκπορευόμεναι ἐκ τοῦ Πατρός καί οὐχί ἐκ τοῦ Υἱοῦ.

Πόσοι, ἐάν γνωρίζετε, ἐκ τῶν μεγάλων ἱεροφαντῶν τοῦ κόσμου σας, διά τῆς ἀγάπης κατέκτησαν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων; Ἐγώ τουλάχιστον καί ὡς Πνεῦμα δέν ἀνεκάλυψα ἄλλον ἀπό τόν Κύριον, ὅστις ἔδωσεν ὄθησιν καί φωτισμόν τοιοῦτον, ὥστε νά προωθηθῆτε εἰς τὴν γενικὴν πρόοδον τοῦ πνεύματός σας.

Ὁ Κύριος δέν εἶπεν νά προσδεύσετε πνευματικῶς καί νά διαλύσετε τὴν ὀρθὴν σκέψιν τοῦ πιστεύοντος εἰς μίαν ἀνωτέραν Δύναμιν καθολικὴν, ἣτις διέπει τὰς τύχας τοῦ κόσμου. Ἐλησμονήσατε καί τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου καί οὕτω βαίνετε πρὸς τὴν καταστροφὴν. Συνετισθῆτε, προτοῦ πλησιάσωμεν εἰς τό χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Μὴ πείθεσθε ἀπὸ τὰς διδασκαλίας τῶν ἀνοήτων σοφῶν καί κατὰ ἓνα λόγον ἡμιθέων τῆς κακῆς ἀντιλήψεως.

Ἦλθον δι' αὐτόν τόν σκοπόν· οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος εὐρέθη εἷς Θεάνθρωπος ὡς ὁ Χριστός, νά ἀναζωογονῇ καί νά θεραπεύῃ τοὺς ἀδελφούς του λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς Αὐτοῦ ἀγάπης πρὸς τόν ἄνθρωπον. Εὐχομαι, ὅπως μέ ἀντιληφθῆτε καί χαράξητε τοὺς λόγους μου εἰς τό βάθος τῆς καρδίας σας.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής

25 Δεκεμβρίου 1977

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Πρός τόν Πνευματικόν Κόσμον. Ἡμεῖς οἱ ὄπαδοί καί πιστοί ἀδελφοί, πρὸς τόν Χριστιανισμόν, συνεορτάζομεν τό μέγα γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος μας, ὑπέρ τῆς φωτίσεως τῶν συνανθρώπων μας καί τῆς κατανοήσεως αὐτῶν, ἐπί τῶν θείων κειμένων, πού μέ τόσην ἐπιθυμίαν λαμβάνομεν ἐξ Οὐρανοῦ.

ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ: Εὐλογῶ πάντας τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι μέ τοσαύτην πίστιν καί ἀγάπην ἀπευθύνονται πρὸς τόν Οὐρανόν, διὰ νά μᾶς ἀναγγεῖλουν, ὅτι συμμετέχουν εἰς τὴν Οὐράνιον ἐορτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἀναμορφωτοῦ τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων.

Ἀγαπητοί μου, ἐνῶ ὁ Πονηρός ἐν τῇ Γῇ προσπαθεῖ νά διασπάσῃ καί νά καταστρέψῃ τόν Χριστιανισμόν, ὡς ὑψηλὴν μόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἡ Δύναμις τοῦ Οὐρανοῦ κλιμακῆδόν καταστρέφει τό ἔργον τοῦ ἀπαισίου Δαίμονος, ἵνα ἐκκαθαρίσῃ ὁ χῶρος καί ἀνατείλλει ὁ Ἥλιος τῆς Ἀναγεννήσεως εἰς τό πνεῦμα τῆς Ἀνθρωπότητος.

Παρατηρήσατε, ὅτι εἰς ὅλον τόν Κόσμον σας, παρά τὰς δυσχερείας του καί τὰ παράνομα κατηχητικά ἔργα τοῦ Πονηροῦ, ἡ ἔκτασις εἰς παγκοσμίαν κλίμακα τοῦ Χριστιανισμοῦ λαμβάνει νέας ἐπιτυχίας, ἀκόμη καί εἰς θρησκείας εἰδωλολατρῶν. Ἡ λάμπρις τοῦ Ἀστέρος πού ὠδήγησε τοὺς Μάγους εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἐπεκτείνεται εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς Γῆς σας. Ὁ Χριστιανισμὸς νικᾷ τὰ σκότη καί καθοδηγεῖ τοὺς λαοὺς πρὸς τό λαμπρὸν καί ὑπέροχον Φῶς τῆς Οὐρανιας Γνώσεως.

Ὡς Ὁδηγὸς σας ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου καί τοῦ Ὑπερτάτου Συμβουλίου τοῦ Βασιλείου μας, σᾶς μεταδίδω τὰς εὐλογίας των, τὴν φώτισίν των καί τὰς εὐχαριστίας των, διότι ἐνεθυμήθητε νά ἀπευθυνθῆτε πρὸς Ἡμᾶς, δίδοντας τό παρόν σας ὡς συμμετοχοὶ εἰς τὴν ἐορταστικὴν τελετὴν, πού λαμβάνει χώραν εἰς τὴν Βουλὴν καί νά θεωρησθε καί σεῖς, τέκνα μου, ὡς ἀκροαταὶ τῶν Λόγων πού θά ἐκφωνήσουν οἱ Ἀρχηγοί-Διδάσκαλοι καί ὁ Κύριος.

Μὴ δυνάμενοι νά γίνετε γινῶσται τῶν κειμένων τῆς Βουλῆς, ἡ ἐνέργεια τῶν Λόγων θά σᾶς μεταβιβασθῇ εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε νά ἀποκτήσετε μεγαλύτερον κύρος εἰς τοὺς συνανθρώπους σας, πού εὐρίσκονται, ἐξ αἰτίας τοῦ σκοτους των, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῆς ἀληθοῦς Γνώσεως.

Εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος, διὰ τὴν προθυμίαν σας νά ἐπικοινωνήσετε μεθ' Ἡμῶν καί νά λάβετε τὴν εὐλογίαν Ἐκείνου, πού σᾶς ἔσωσεν, διὰ τῆς μετανοίας, διὰ νά σᾶς ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν Μεγάλην Πύλιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀληθείας, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῆ. Εἰς τόν γῆϊνόν σας Κόσμον θά ἔχετε τὴν συμπαράστασίν μας καί θά βοηθήσωμεν ἀοράτως τὰς κινήσεις σας, διὰ νά πραγματοποιηθοῦν τὰ ὁράματα τῆς καλῆς ἐμψυχωτικῆς θελήσεώς σας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Κομφουκίου, Ἰωάννου τοῦ ἀποκεφαλισθέντος, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ Σωκράτους, Ὀμήρου καί Ἰπποκράτους, μέ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Πατρὸς πάντων ἡμῶν εὐλογοῦμεν τὰ ἀγαπητά μας τέκνα.

Φῶς Ἄμωμον Ραίνει Ἄνωθεν Χαράν

Φαράχ

<u>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ</u>		
	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	Σελ.
ΦΑΡΑΧ		
Ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου	25 – 12 – 1968	2
ΟΜΗΡΟΣ		
Ὁ Χριστός κατήλθεν εἰς τὴν Γῆ ὡς ἄνθρωπος	13 – 6 – 1969	3
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ		
Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος	24 – 12 – 1970	4
ΦΑΡΑΧ		
Ὁ Ἄσθῆρ τῆς Βηθλεέμ (Α΄)	12 – 8 – 1977	6
Ὁ Ἄσθῆρ τῆς Βηθλεέμ (Β΄)	30 – 8 – 1977	7
ΜΩΥΣΗΣ		
Ὁ σκοπὸς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεανθρώπου	20 – 5 – 1964	9
ΠΕΤΡΟΥΛΑ		
Τὸ μεγάλο γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου	24 – 12 – 1977	11
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ		
Διατί ὁ Ἰησοῦς ἐπροτίμησε τὸ Ἰσραήλ	12 – 6 – 1976	13
ΦΑΡΑΧ		
Ὁ Ἰησοῦς Χριστός πρωτόπλαστος ψυχὴ	18 – 5 – 1966	15
Ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου	23 – 12 – 1967	16
Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος	25 – 12 – 1964	17
ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ		
Εἷς εἶναι ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων	17 – 4 – 1969	18
ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ		
Ὁ ἥλιος τῆς ἀναγεννήσεως	25 – 12 – 1977	19
Σημείωμα τοῦ Ἐκδότη		1

